

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 267

гр. Русе, 17.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Р.Г.

като разглежда докладваното от Р.Г. Административно наказателно дело № 20224500200528 по описа за 2022 година

Днес, 17.03.2023 год. Р.Г., съдия - докладчик по **а.н.д. N528/2022 г.** по описа на Русенски окръжен съд, намирам, не са налице основанията за насрочване на делото в открито съдебно заседание, а са налице предпоставки за прекратяване на наказателното производство, поради наличието на основанията, визирани в разпоредбите на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, чл. 267 от Договора за функциониране на Европейския съюз и чл. 48 от Хартата на основните права на Европейския Съюз.

Конкретно, съдията - докладчик констатира, че предмет на преюдициалното запитване по дело С-203/2021 г. на Съда на Европейския съюз е било съмнението на съда, дали правото на Съюза, в частност Рамково решение № 2005/212 ПВР относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления и чл. 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допускат национално законодателство, (като това по чл. 83а и следващите от ЗАНН) да се налага имуществена санкция на юридическо лице поради извършено от негов управител конкретно престъпление при условие, че за това престъпление към момента на внасяне на искането за налагане на имуществена санкция е образувано и се води друго наказателно производство, имащо за предмет реализиране на наказателната отговорност на управителя на това дружество като физическо лице.

След надлежен анализ на българското законодателство и в частност предписанията на чл. 83а и сл. от ЗАНН и на съюзната правна уредба, Съдът на Европейския съюз е постановил решение по преюдициалното запитване, с което е приел, че чл. 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз следва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която националният съд може да наложи на юридическото лице наказателна санкция за престъпление, за което евентуално е отговорно физическото лице, овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява, в случай че на това дружество не е била предоставена възможност да оспори действителното извършване на престъплението.

С оглед така постановеното решение на Съда на Европейския съюз, съдията докладчик на първо място констатира, че правната уредба за налагане на административна

имуществена санкция на юридическото лице, което се е обогатило или е могло да се обогати в следствие на конкретно извършено престъпление измежду тези, посочени в чл. 83а, ал. 1 от ЗАНН, осъществено от негов управител или представляващ, не предвижда възможност в това производство засегнатото юридическо лице да оспори действителното извършване на престъплението от неговия управител – физическо лице. Този извод следва както от мотивите на решението на Съда на Европейския съюз, така и от предмета на доказване в производството по ЗАНН, конкретно от предписанията на чл. 83г, ал. 6 от ЗАНН, където са посочени обстоятелствата, които съдът следва да провери и установи за да вземе решение да наложи или да не наложи имуществена санкция.

Наред с това съдът констатира, че и в общия наказателен процес на Република България, регламентиран в НПК, юридическото лице, което се е обогатило или е могло да се обогати от престъпно посегателство, осъществено от негов управител, представляващ или служител, също не разполага с възможност в рамките на наказателното производство срещу обвиненото физическо лице да оспори факта на престъплението, неговата наказателна съставомерност или авторство. На практика, в наказателния процес и по-конкретно в неговата съдебна фаза, юридическото лице, което се е обогатило или е могло да се обогати в следствие на извършеното от неговия управител престъпление, не е посочено сред участниците нито в разпоредителното заседание (вж. чл.247 г от НПК), нито в същинското съдебно производство. Такова юридическо лице би могло евентуално да участва в съдебната фаза на наказателното производство единствено в качеството на граждански ответник по смисъла на чл. 90 от НПК и то само в случаите, когато според обвинението привлеченото към наказателна отговорност физическо лице е извършило престъплението по поръчение или в изпълнение на работа, възложена му от юридическото лице. Правата на гражданския ответник произтичащи от предписанията на чл. 90, ал. 1 от НПК и се свеждат само до защита срещу евентуално предявен срещу дружеството граждански иск, при липса на възможност същото да оспори действителното извършване на престъплението.

При така установеното, съдията - докладчик констатира, че е налице правна пречка за разглеждане и произнасяне по същество по искането спрямо „Ч.С.“ ООД да бъде наложена административна санкция по реда на чл. 83а и следващите от ЗАНН.

Това е така, защото от една страна, действащата правна уредба в НПК и ЗАНН, не позволява това дружество да оспори извършването на престъплението, което съгласно цитираното решение на Съда на Европейския съюз влиза в противоречие с чл. 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз и се явява недопустимо за прилагане. От друга страна изрично в сезиращото съда предложение се сочи (в тази насока по досъдебното производство е приобщено и писмено доказателство – заверен препис от акт за смърт), че управителят на дружеството Ч.Д. е починал и наказателното производство спрямо него - прекратено, т. е. наказателната отговорност на управителя Ч.Д., която стои в основата на искането за налагане на административна санкция на представляваното от него дружество не е била установена със силата на присъдено нещо.

По тези съображения, съдията - докладчик счита, че не може да разгледа и реши

делото по същество с акт измежду посочените в чл. 83 г, ал. 7, т. 1 и 2 от ЗАНН, а наказателното производство следва да бъде прекратено.

По изложените съображения, на основание чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, чл. 267 от Договора за функциониране на Европейския съюз и чл. 48 от Хартата на основните права на Европейския Съюз, съдията - докладчик

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА НАКАЗАТЕЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО по АНД №528/2022 г. по описа на РОС, НО.

Разпореждането подлежи на обжалване и протестиране в 15-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Препис от разпореждането да се изпрати на РОП и „Ч.С.“ ООД.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____